

D'ANDALUSIA A CATALUNYA

VICENÇ ZAMORA CRUZ

Esteve Puigferrat i Aguilar

Fa més de 20 anys un dels meus fills em va dir que, a en Vicenç, li aniria bé tenir una feina complementària a la que ja tenia en el ram del tèxtil. Un dissabte me'l vaig emportar juntament amb algú altre en un muntatge de mobles. Va anar bé. Tant, que ho vam repetir molts altres dissabtes. Tenia una virtut, que no era altra que pensava..., això va fer que m'estimés més anar amb ell que amb algun altre de l'ofici. D'aquí ve la meua amistat amb en Vicenç i amb la Fina, la seva dona.

En Vicenç Zamora va néixer l'any 1965 al poble de La Iruela, dins el parc natural de la Sierra de Cazorla (província de Jaén). Els seus pares es deien Vicente i Encarnación, que ja son morts i van ser enterrats a Tona. El seu pare treballava al camp, havia fins i tot anat a França a fer la verema. També havia participat en la recollida d'olives. La seva mare era mestressa de casa. Van tenir sis fills, quatre nois (Juan José, Gregorio, Vicenç i Emilio) i dues noies (Emilia i Petry), tots nascuts entre anys cinquanta i seixanta a La Iruela.

Durant una temporada de recollida de tomàquets a Almeria, en Juan José va conèixer una noia que tenia família a Badalona i Santa Coloma de Gramenet. I per aquesta via li va venir l'interès per anar-se'n a Catalunya. En Juan José va ser el primer de la família a traslladar-se a Catalunya, a Badalona. A més es donava ja el cas que un germà del pare Vicente, Esteban Zamora Mendieta, s'havia establert a Tona anys abans. L'Esteban va ser el que va fer saber a en Juan José que podia trobar feina a Tona, al taller Roquet, que aleshores vivia una gran expansió. Arran d'això, en Gregorio, un altre germà, es va traslladar a Tona i darrera d'ell tota la resta de família (1973). Abans de deixar La Iruela ja havien arribat a un acord amb l'empresa tèxtil Filbó, que va donar feina al pare Vicente, que va treballar sempre en aquesta empresa fins a la seva jubilació.

A can Roquet van treballar-hi en Juan José i el Gregorio. Les dues germanes van poder entrar també a Filbó.

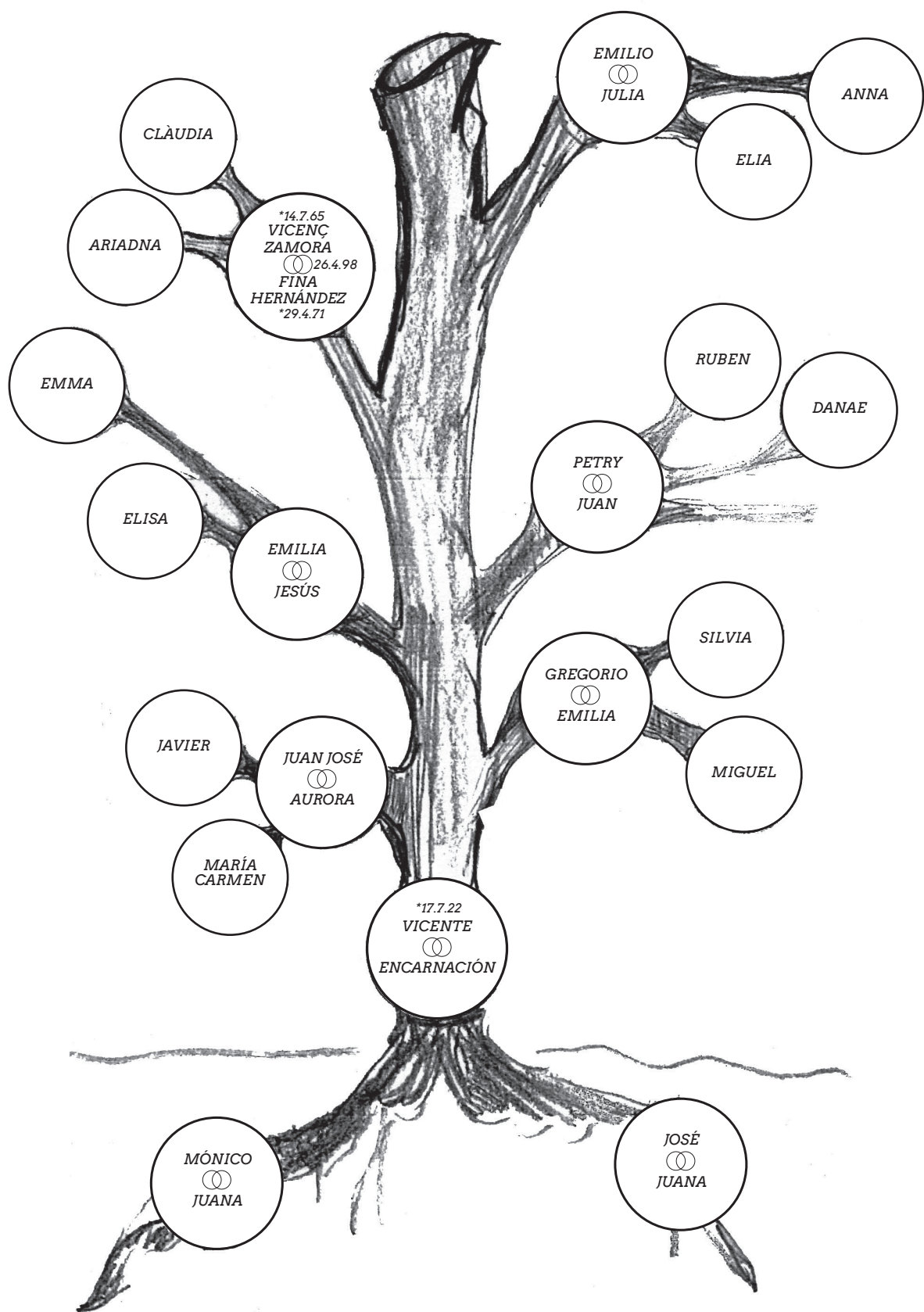
En arribar la família a Tona es van instal·lar al carrer Nou, en una casa llogada als de can Peó (família Verdager). Aquesta família va ser la primera que van conèixer a Tona i varen fer molt bona amistat. Feien sortides conjuntes, anaven a caçar o a pescar, etc. Més tard, es van traslladar a un pis del carrer de Barcelona número 19. A en Vicenç el van matricular a les Escoles Nacionals i en acabar, després de 8è d'EGB, se'n va anar a treballar al bar Esquitx. Va fer la mili a Madrid i va deixar el bar. Aquells anys va fer molt bones amistats amb joves del poble, com l'Àngel Bayés i l'Enric Puigferrat. Va està treballant a Làctics Rabadà, fent autoventa; a la restauració (Salou, Centelles); a Filbó i a Embotits Perafita. En Vicenç es va casar amb la Fina Hernández Rodríguez el 1998. Ella és filla d'una família originària de Huelva establerta a Vic. Una família

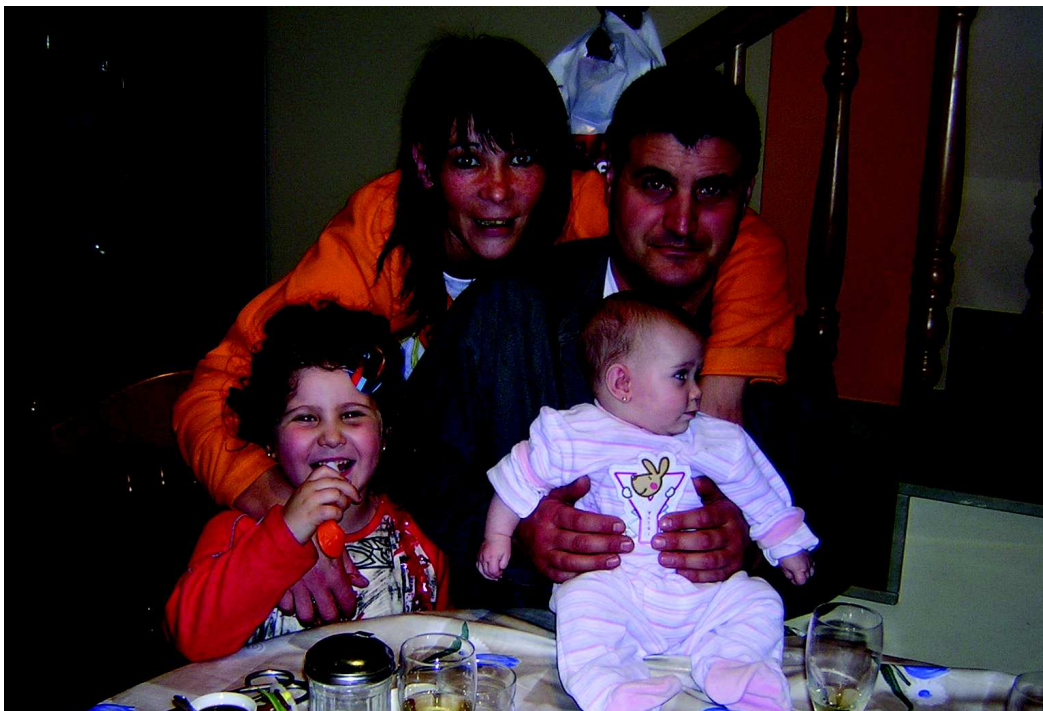
Els pares d'en Vicenç, la Encarnación Cruz Escudero i en Vicente Zamora Mendieta, en la seva joventut (Foto cedida per Vicenç Zamora).

La família Zamora-Cruz encara a Andalusia, cap al final dels anys seixanta (Foto cedida per Vicenç Zamora).

Arbre genealògic de la família Zamora-Cruz

La Fina Hernández i en Vicenç Zamora amb les seves filles, l'Ariadna i la Clàudia (Foto cedida per Vicenç Zamora).

acollidora, de bon tarannà, que viuen i deixen viure. Tenen dues nenes, l'Ariadna i la Clàudia. Ell ens diu que: "De la meua vida a Catalunya, especialment he de fer referència a l'època de després de deixar els estudis, quan vaig començar a arrelar al poble. Vaig començar a treballar al bar l'Esquitx i aleshores vaig

conèixer molta gent, a causa del tipus de feina. Molts no em van dir mai res, però amb d'altres vaig aprendre, sense que ells se n'adonessin, a viure i estimar aquest país on vivim actualment."